

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jaroslava Škopka a Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj) ve věci

žalobkyně: **V.S.**, v České republice bytem ...
zastoupena advokátem JUDr. Janem Langmeierem, sídlem Na
Bělidle 997/15, Praha

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem
Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2018, č. j. MV-143310-4/SO-2017

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2018, č. j. MV-143310-4/SO-2017 a rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 10. 2017, č. j. OAM-14563-57/PP-2014 se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 17.605 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Petra Václavka, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2018, č. j. MV-143310-4/SO-2017 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „*prvoinstanční orgán*“), ze dne 18. 10. 2017, č. j. OAM-14563-57/PP-2014 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o vydání povolení k přechodnému pobytu na území ČR podle § 87b odst. 2 ve spojení s § 15a zákona o pobytu cizinců

II.

Žaloba

2. Žalobkyně má předně za to, že žalovaná celou věc posuzuje příliš formalisticky a nebere ohled na její vysoký věk a stále se zhoršující zdravotní stav. Žalobkyně má za to, že z doložených podkladů jasně vyplývá, že její zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý, je odkázána být pod dozorem druhé osoby a je závislá na finanční podpoře své dcery. V souvislosti s výše uvedeným poukazuje žalobkyně nález Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2004, sp. zn. III. ÚS 188/04.
3. Žalobkyně se dále neztotožňuje se závěry žalované, která v napadeném rozhodnutí uzavřela, že pokud žalobkyně při svém výslechu uvedla, že jí její dcera posílá jednou za rok finanční částku ve výši 100 USD, zatímco její dcera uvedla, že jí posílá 200-500 Euro, tak vzhledem ke zjevnému nesouladu těchto odpovědí a absenci jakýchkoliv dalších důkazů, nelze dle názoru žalované dojít k závěru, že by žalobkyně byla již na území Ukrajiny závislá na výživě poskytované jí její dcerou. Žalobkyně k tomuto uvádí, že z výše uvedeného vyplývá nesporná skutečnost, že žalobkyně byla již na území Ukrajiny svou dcerou vyživována. Dále z toho vyplývá, že žalobkyně byla na této částce závislá, neboť i kdyby byla brána v potaz částka menší tj. 100 USD, pořád je to skoro dvojnásobek toho, co žalovaná dostává jako starobní důchod. Dále je nutné vzít v potaz i tu skutečnost, že žalobkyně je starší osoba, která nechce před nikým působit, že je někomu na obtíž, či na někom závislá, tím spíše před orgánem veřejné moci. Pokud tedy žalobkyně uvedla při svém výslechu, že od dcery dostává částku 100 USD ročně, a že tuto částku má pouze na přilepšenou, potom by mělo MV, resp. žalovaná brát toto tvrzení se značnou rezervou a při stanovení, jaká částka byla žalobkyni její dcerou posílána, měla žalovaná vzít v potaz tvrzení, které při své výpovědi uvedla dcera žalobkyně. Obdobně měl prvoinstanční orgán, resp. žalovaná přistupovat i k informaci uvedené žalobkyní při jejím výslechu, že starobní důchod ve výši 1.200,- Kč je pro žalobkyni dostačující, a finanční prostředky, které jí posílala její dcera, jsou pouze na přilepšenou. Představa, že žalobkyni tato částka postačuje, se pak jeví jako zcela absurdní, když by nejen z této částky musela uhradit náklady na své bydlení a stravu, ale, v kontextu jejího vážného zdravotního stavu, i celou řadu léků, které

musí brát, a zdravotní vyšetření, která musí absolvovat. Pro úplnost žalobkyně uvádí, že v současné době hradí její veškeré finanční náklady dcera, u které zároveň i bydlí.

4. Žalobkyně dále uvádí, že závěry žalované zcela opomíjí neustále se zhoršující zdravotní stav žalobkyně, když v napadeném rozhodnutí toliko uvádí, že: „*popsané zdravotní komplikace nejsou u osoby jejího věku v průměrné populaci v zásadě ničím neobvyklým*“. Žalovaná také zcela opomíjí vztah žalobkyně s její dcerou, která je ochotná a schopná se o žalovanou postarat, což bylo mj. doloženo i uzavřením smlouvy o důchodu ze dne 11. 10. 2016, kterou se dcera žalobkyně zavázala žalobkyni poskytovat měsíční finanční prostředky ve výši 4.500,- Kč. V souvislosti s tímto žalobkyně také uvádí, že žalovaná se s předmětnou smlouvou v odůvodnění napadeného rozsudku nijak nevypořádala, když bez dalšího uzavřela, že na jejích závěrech ohledně splnění podmínky nezaopatřenosti ve smyslu § 15a odst. 2 zákona o pobytu cizinců, to nemůže nic změnit.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby. Ve věci námitek žalobkyně plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dále na odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí.

IV.

Vyjádření účastníků při jednání

6. Žalobkyně setrvala na svých tvrzeních obsažených v žalobě, žalovaná se k jednání nedostavila.

V.

Posouzení věci soudem

7. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

VI.

Rozhodnutí soudu

8. Žaloba je důvodná.
9. Mezi stranami jsou předmětem sporu dva okruhy skutečností. V první řadě, zda žalobkyně je vyživovanou osobou ze strany občana EU ve smyslu § 15a zákona o pobytu cizinců, dále se strany rozcházejí ohledně posouzení toho, zda žalobkyně se z důvodu nepříznivého zdravotního stavu dokáže o sebe sama postarat, tj. představuje rodinného příslušníka podle § 15a odst. 3 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
10. Pokud se jedná o první spornou otázku (nezaopatřenost žalobkyně), pak se soud ztotožňuje se závěry správních orgánů. Sama žalobkyně při výslechu před prvoinstančním orgánem k otázce schopnosti vyjít z důchodu uvedla, že „*pro mě to stačilo, nejsem náročná*.“ I z dalších odpovědí žalobkyně je zcela zřejmé, že je schopna z penze ve výši 1.250 hřiven zajistit své základní životní potřeby. Žalovaná proto učinila správný závěr, když uzavřela, že z výslechu žalobkyně a obsahu spisu nelze dovodit žádné okolnosti svědčící pro existenci materiální závislosti žalobkyně na dceři (občance EU) během jejího pobytu na

Ukrajine, naopak z podkladů pro rozhodnutí vyplynulo, že žalobkyní tvrzené částky, které jí dcera na Ukrajinu posílala, představovaly toliko prostředek pro zlepšení životního standardu žalobkyně, nikoliv pro zajištění běžné výživy.

11. Odlišná situace však panuje stran posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Je sice pravdou, že žalobkyně v rámci výslechu uvedla, že je sama schopna postarat se o základní úkony péče o své tělo a hygieny, přesto má soud s ohledem na další podklady obsažené ve spisu za to, že se nejedná o skutečnost, která by bez dalšího vylučovala to, že žalobkyně se z důvodu nepříznivého zdravotního stavu nedokáže o sebe sama postarat, tj. naplnění hypotézy právní normy obsažené v § 15a odst. 3 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť schopnost postarat se o sebe nelze podle názoru soudu redukovat toliko na provádění základní péče o tělo a na zachovanou mobilitu - jestliže ze z lékařské zprávy ze dne 5. 10. 2016 vypracované MUDr. P. H. jednoznačně vyplývá, že žalobkyně trpí opakovanými kolapsovými stavy a je doporučen trvalý dohled druhé osoby, pak jde o jasnou indicii toho, že zdravotní stav žalobkyně není na takové úrovni, aby jí umožnil vedení samostatného života. Jak žalovaná, tak i prvoinstanční orgán se při hodnocení dané lékařské zprávy omezily na konstatování, že tato nijak nepopisuje zdravotní stav žalobkyně a obsahuje toliko obecně formulované doporučení, nevyplývá z ní, na základě jakých podkladů lékař předmětný závěr učinil. S těmito úvahami nemůže soud souhlasit. Je třeba si uvědomit, že na lékařskou zprávu není možné klást stejné nároky jako například na správní rozhodnutí a vyžadovat detailní odůvodnění závěrů v ní obsažených. Byť je lékařská zpráva velmi stručná, obsahuje zcela jasně formulovaný závěr odborníka – lékaře o nutnosti trvalého dohledu nad žalobkyní – jde přitom o skutkové zjištění, které jednoznačně podporuje tvrzení žalobkyně o tom, že ze zdravotních důvodů není schopna samostatného života v zemi svého původu. Jestliže správní orgány mají o správnosti lékařské zprávy pochybnosti (například z důvodu její přílišné stručnosti), pak jim nic nebrání ji zpochybnit způsobem předvídaným v § 56 správního řádu a zdravotní stav žalobkyně podrobit znaleckému zkoumání. V současné době tak napadené, ani prvoinstanční rozhodnutí neobsahují řádné vyhodnocení skutkového stavu ohledně otázky, zda žalobkyně se z důvodu nepříznivého zdravotního stavu dokáže o sebe sama postarat, neboť správní orgány relevantním způsobem nezpochybnily závěry obsažené v lékařské zprávě ze dne 5. 10. 2016.
12. Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Jelikož vadami, které soud shledal ve vztahu k napadenému rozhodnutí, je zatíženo i prvoinstanční rozhodnutí, soud přistoupil rovněž k jeho zrušení. S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí, soud současně vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VII.

Náklady řízení

13. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Jako účelně vynaložený náklad řízení byla přiznána odměna advokáta za tři úkony právní služby v plné výši, kterými se rozumí převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a účast na jednání soudu dne 12. 2. 2019, tj. podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) ve spojení s § 7 bodem 5 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996

Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů celkem 9.300 Kč.

14. K tomu byla připočtena náhrada hotových výdajů v souvislosti s těmito třemi úkony právní služby, tj. podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu 300 Kč/úkon, celkem 900 Kč. Náhrada cestovních výdajů podle § 13 odst. 1 a 5 advokátního tarifu za cestu osobním vozidlem VW Passat, reg. zn. ..., z Prahy do Plzně a zpět za účelem jednání před soudem dne 12. 2. 2019 – základní náhrada za použití vozidla podle § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“) činí 779 Kč (tj. 190 km x 4,10 Kč/km) a náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu podle § 158 odst. 3 věty třetí zákoníku práce za použití vyhlášky č. 333/2018 Sb. činí po zaokrouhlení 691 Kč (tj. 9,8 l/100 km x 37,10 Kč/l x 1,9), celkem tedy 1.470 Kč. Náhrada za promeškaný čas strávený cestou z Prahy do Plzně a zpět podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu v délce čtyř půlhodin činí 400 Kč. Soud dále připočetl částku daně z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny a z náhrad odvést, ve výši 2.535 Kč a zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3.000 Kč.
15. Celková výše účelně vynaložených nákladů řízení žalobkyní v tomto řízení tedy činí **17.605 Kč**. Soud proto uložil žalované povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení v této výši, a to ve lhůtě, kterou považuje za přiměřenou s ohledem na možnost platbu realizovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 12. 2. 2019

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu